

بررسی اثرات مصرف بهینه کود با روش چالکود در کاهش آلودگی شانکر درختان سیب در منطقه دماوند

محمد کاظم سوری^۱ محمد جعفر ملکوتی^۲ و محمد سعید درودی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باغبانی دانشکاه تربیت مدرس

۲- استاد دانشگاه تربیت مدرس

۳- استاد دانشگاه تربیت مدرس و عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات خاک و آب

شانکر یکی از بیماریهای مهم سیب است که عامل آن قارچ *Botryosphaeria ribis* می باشد و در سالهای اخیر خسارتهای قابل توجهی به باغات و درختان سیب وارد کرده است. شیوع این بیماری که در اکثر باغات سیب منطقه دماوند مشاهده می شود، عمدتاً به دلیل استمرار مصرف نامتعادل کودها و کمبود عناصر ریز مغذی مخصوصاً بور می باشد. قارچ عامل این بیماری اغلب به درختان و شاخه های ضعیف حمله می کند بعبارت دیگر این بیماری قارچی یک عارضه ثانویه است که در اثر ضعف درختان شیوع می یابد، لذا تغذیه صحیح و قوی نگهداشتن درختان سیب از راههای اساسی است که می توان در کنترل این بیماری موثر باشد. در این مطالعه، جایگزاری عمیقی (چالکود) مقادیر ۴۰۰ گرم اسید بوریک، ۵۰۰ گرم سولفات روی، یک کیلوگرم سولفات آهن، ۲۵۰ گرم سولفات مس، یک کیلوگرم سولفات آمونیوم، ۲۰۰ گرم اوره، یک کیلوگرم سولفات پتاسیم، ۲۵۰ گرم سولفات منگنز مخلوط با ۱۰ کیلوگرم کود دامی در سال ۱۳۷۸ در دو باغ صورت گرفت. در اوائل تابستان با انجام مشاهدات ابتدا سطوح آلودگی از لحاظ شدت به چهار سطح تقسیم و تعداد درختان آلوده و همچنین شدت آلودگی روی درختان، در دو باغ چال کود شده و دو باغ چال کود نشده شمارش و تعداد درختان آلوده بر کل درختان و همچنین در هکتار تعیین و با استفاده از روشهای آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که در دو باغ چال کود شده با مصرف بهینه کود بویژه اسید بوریک و سولفات روی، وضعیت رشد و نمو و سلامت درختان به مراتب بهتر و مقدار آلودگی بیش از ۵۰٪ کمتر از دو باغ دیگر بود. نتایج تجزیه برگ و پوست درختان نشان داد که باغ روش چال کود وضعیت تغذیه ای و غلظت عناصر غذایی به مراتب بیشتر از دو باغ چال کود نشده بود.